

Til lovforslag nr. L 85. Betænkning afgivet af miljø- og planlægningsudvalget den 26. april 1985

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om kommuneplanlægning

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til miljøministeren, som denne har besvaret skriftligt. Nogle af disse svar er optrykt i et bilag til denne betænkning.

Udvalget har endvidere modtaget mundtlige og/eller skriftlige henvendelser fra:

Danmarks Naturfredningsforening,
Foreningen af Byplanlæggere,
Friluftsrådet,

Gentofte kommune, kommunalbestyrelsen,
og

Kommunernes Landsforening.

Der er såvel af miljøministeren som af nogle mindretal stillet ændringsforslag, hvorom der henvises til de ledsagende bemærkninger.

I forbindelse med forslaget om ophævelse af kommuneplanlovens § 8, stk. 1, 2. punktum, har miljøministeren over for udvalget henvist til, at ministeren ifølge lovens § 10 kan indkalde et kommuneplanforslag. Udvalget lægger vægt på, at ministeren har tilkendegivet, at han over for planstyrelsen vil præcisere, at styrelsen skal være opmærksom på, om der kan være behov for at anvende bestemmelsen i § 10 under hensyn til, at bestemmelsen i § 8, stk. 1, 2. pkt., ophæves.

Ministeren har i øvrigt oplyst, at der skal foretages følgende korrektioner til de oprindelige bemærkninger til lovforslaget til nr. 4 og 13. Side 5, 2. spalte, 3. afsnit, linje 7, skal ændres til: »vil vedtage det pågældende forslag til ændring af regionplanen. En tæt ...«, og 5. afsnit: det sidste punktum udgår.

Herefter indstiller et *mindretal* (det konservative folkepartis, venstres, det radikale ven-

stres og kristeligt folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de af miljøministeren stillede ændringsforslag.

Et *andet mindretal* (socialdemokratiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af miljøministeren under nr. 1, 4, 5, 8, 10, 11 og 19 og de af mindretallet stillede ændringsforslag.

Et *tredje mindretal* (socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) finder, at en ændring af kommuneplanloven med rimelighed kunne afvente færdiggørelsen af arbejdet i det af ministeren nedsatte arealanvendelsesudvalg, idet planlovgivningens meget nære indbyrdes sammenhæng gør det påkrævet, at ændringer sker ved at vurdere virkningerne heraf på den øvrige planlovgivning.

Mindretallet finder endvidere ikke, at det af ministeren fremsatte lovforslag yder tilstrækkelig sikkerhed mod en udhuling af planlovsbestemmelsens styringsmuligheder, ligesom det efter mindretallets opfattelse i udstrakt grad svækker kommuneplanlovens bestemmelser om borgerindflydelse.

Dette gælder såvel de tilsyneladende harmløse ændringer fra månedsangivelser til ugeangivelser som lempelserne i reglerne om naboorientering.

Mindretallet vil endelig ikke afvise, at loven, når der er tilvejebragt kommuneplaner i samtlige kommuner, bør revideres med henblik på at indarbejde erfaringer fra hele kommuneplanprocessen, herunder også indarbejde vurderinger af, hvorvidt borgerindflydelsen i planlægningsprocessen kan styrkes, eventuelt gennem indførelse af bestemmelser om vejledende eller bindende beboer-

afstemninger om kommuneplanændringer og lokalplaner.

Mindretallet indstiller herefter lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet og de af miljøministeren under nr. 1, 10 og 19 stillede ændringsforslag.

Et *fjerde mindretal* (de frie demokraters medlem af udvalget) vil redegøre for sin stilling ved lovforslagets 2. behandling.

Ændringsforslag

Af *miljøministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af FD):

Til titlen

1) I titlen indsættes efter »kommuneplanlægning« ordene: »og lov om sommerhuse og camping m.v.«.

Til § 1

Af et *mindretal* (SF):

2) *Nr. 1* og 2 udgår.

Af et *mindretal* (S og SF):

3) *Nr. 3* udgår.

Af *miljøministeren*, tiltrådt af et *flertal* (S, KF, V, RV og KrF):

4) Før nr. 5 indsættes som nyt nummer:

»01. I § 13, stk. 1, indsættes efter »lovgivningen«: », jfr. dog § 47«.

5) I den under *nr. 7* foreslåede affattelse af et 3. pkt. i lovens § 14, stk. 3, udgår ordene »omfattende ændringer i kommuneplanen« og erstattes af: »ændringer i kommuneplanens rammedel, der ikke strider mod planens hovedprincipper, samt ved uvæsentlige ændringer i planens hovedstruktur«.

Af et *mindretal* (SF):

6) *Nr. 10* udgår.

Af et *mindretal* (S og SF):

7) *Nr. 11* udgår.

Af *miljøministeren*, tiltrådt af et *flertal* (S, KF, V, RV og KrF):

8) I den under *nr. 11* foreslåede ændring af § 27, stk. 1, 2. pkt., ændres »2 uger« til: »4 uger«.

Af et *mindretal* (S og SF):

9) *Nr. 12* udgår.

Af *miljøministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af FD):

10) *Nr. 15* affattes således:

»15. I § 45 affattes stk. 4 således:

»Stk. 4. Stk. 1–3 finder ikke anvendelse, når der foreligger en bekendtgjort kommuneplan.«

Af *miljøministeren*, tiltrådt af et *flertal* (S, KF, V, RV og KrF):

11) *Nr. 16* affattes således:

»16. I § 47, st. 1, udgår »meddeles efter reglerne i stk. 2–7«, og i stedet indsættes: »uanset § 13 meddeles efter reglerne i stk. 2–8 og § 22, stk. 2.«

Af et *mindretal* (S og SF):

12) I den under *nr. 17* foreslåede affattelse af lovens § 47, stk. 3, 1. pkt., udgår ordet »afgørende«.

Af *miljøministeren*, tiltrådt af et *mindretal* (KF, V, RV og KrF):

13) I den under *nr. 17* foreslåede affattelse af lovens § 47, stk. 3, 1. pkt., udgår ordene »afgørende vil ændre den særlige karakter af det område, som planen søger at skabe eller fastholde« og erstattes af: »er i strid med hovedprincipperne i planen«.

Af et *mindretal* (S), tiltrådt af et *mindretal* (SF):

14) I den under *nr. 18* foreslåede affattelse af lovens § 47, stk. 5, indsættes efter 3. pkt. som nyt punktum: »Kommunalbestyrelsen skal orientere de i § 23, stk. 1, nr. 3, nævnte foreninger, som fremsætter ønske herom.«

Af et *mindretal* (SF):

15) I den under *nr. 18* foreslåede affattelse af lovens § 47, stk. 5, udgår 5. og 6. pkt., og i stedet indsættes: »Orientering af lejerne sker direkte til de berørte og kan suppleres ved annoncering i lokale dagblade og/eller ugeaviser.«

Af *miljøministeren*, tiltrådt af et *mindretal* (KF, V, RV og KrF):

16) I den under nr. 18 foreslåede affattelse af § 47, stk. 5, udgår 5. og 6. pkt. og erstattes af: »Helligdage medregnes ikke ved beregningen af fristen på 2 uger. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen i nærmere angivne tilfælde kan gøre sin behandling af en ansøgning om dispensation betinget af, at ansøgeren foretager den fornødne orientering af beboerne.«

17) I den under nr. 18 foreslåede affattelse af § 47, stk. 5, sidste pkt., udgår ordene »Kommunalbestyrelsen kan gøre« og erstattes af: »Kommunalbestyrelsen kan endvidere gøre«.

Af et *mindretal* (S), tiltrådt af et *mindretal* (SF):

18) I den under nr. 19 foreslåede affattelse af lovens § 47, stk. 6, indsættes efter 2. pkt. som nyt punktum: »Kommunalbestyrelsen skal orientere de i § 23, stk. 1, nr. 3, nævnte foreninger, som fremsætter ønske herom.«

Af *miljøministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af FD):

Ny paragraf

19) Efter § 1 indsættes som ny paragraf:

»§ 01

I lov om sommerhuse og camping m.v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 689 af 28. december 1984, foretages følgende ændring:

I § 10 b, stk. 1, nr. 3, ændres »10 a, stk. 3« til: »10, stk. 3.«

Bemærkninger

Til nr. 1 og 19

Formålet med ændringsforslagene er at rette en trykfejl i § 10 b, stk. 1, nr. 3, i lov om sommerhuse og camping m.v.

Til nr. 2, 6, 7 og 9

Der ses ikke at være nogen begrundelse for den foreslåede reduktion af fristerne.

Endvidere anses det af hensyn til princippet om offentlighedens medvirken ikke for rimeligt, at kommunalbestyrelsen kan foretage andre ændringer end dem, som fremkommer af indsigelser, jfr. lovforslagets nr. 12.

Til nr. 3

Forslagsstillerne ønsker fortsat at tilpligte amtsrådet at påse, at kommuneplanforslag har en udformning, der gør disse egnet som ramme for indholdet af lokalplaner.

Til nr. 4 og 11

Efter kommuneplanlovens § 47, stk. 3, kan en kommunalbestyrelse i visse situationer meddele dispensation fra en lokalplan.

I modsætning hertil indeholder loven ingen bestemmelser, der udtrykkeligt hjemler, at bestemmelser i en kommuneplan kan fraviges på anden måde end ved ændring af kommuneplanen efter de nærmere regler herom i lovens § 14.

Miljøministeriet har imidlertid i en konkret sag indtaget det standpunkt, at kommunalbestyrelsen efter bestemmelsen i kommuneplanlovens § 47, stk. 3, i hvert fald i et vist omfang kan dispensere fra bestemmelser i en lokalplan, uanset at dispensationen samtidig indebærer en fravigelse af bestemmelser i kommuneplanen.

Folketingets ombudsmand har givet udtryk for, at spørgsmålet om, hvorvidt – og i givet fald i hvilket omfang – en kommunalbestyrelse tillige kan dispensere fra bestemmelser i en kommuneplan, må give anledning til tvivl. Da det må anses for utilfredsstillende, at der kan herske tvivl om retsstillingen på dette punkt, har ombudsmanden henstillet, at spørgsmålet søges afklaret.

Når der kan opstå tvivl om dette spørgsmål, skyldes det, at kommunalbestyrelsen efter lovens § 13 skal virke for kommuneplanens gennemførelse. Samme tvivl kan i øvrigt opstå for så vidt angår dispensationer efter § 47, stk. 2.

Ændringsforslagene skal præcisere, at det ikke er udelukket at dispensere efter reglerne i § 47, stk. 2 og 3, selv om dispensationen vil indebære, at man samtidig fraviger kommuneplanen.

Men forslaget betyder ikke, at kommunalbestyrelsens pligt til at virke for kommuneplanens gennemførelse ophæves.

Det følger af dispensationsreglerne, at det, der kan gennemføres ved dispensation, ikke må have et sådant omfang, at der er lokalplanpligt efter § 16, stk. 3, eller § 47, stk. 4. Hvis det er tilfældet, kan den pågældende foranstaltning kun gennemføres på grundlag af en lokalplan. Da en lokalplan ikke må være i strid med kommuneplanen, kan foranstaltningen kun udføres, hvis der (ud over lokalplanen) tilvejebringes en ændring af kommuneplanen efter reglerne i § 14. Reglerne om lokalplanpligt sætter således en grænse for, i hvilket omfang en kommuneplan kan fraviges i forbindelse med en dispensation.

Kommunalbestyrelsen skal i øvrigt, før den meddeler dispensation, nøje vurdere, om omstændighederne i det konkrete tilfælde taler for en dispensation.

Ved vurderingen skal der tages stilling til, om dispensationen er forenelig med pligten til at virke for kommuneplanens gennemførelse. I vurderingen må derfor indgå dels karakteren af den eller de bestemmelser i kommuneplanen, som en dispensation kan komme i strid med, dels de mulige følger af en dispensation, herunder virkningen for tilsvarende ønsker om dispensation.

Endvidere må det indgå i vurderingen, om der er forløbet lang tid imellem vedtagelsen af den lokalplan (eller byplanvedtægt), som det er aktuelt at dispensere fra, og vedtagelsen af kommuneplanen. Det kan også have betydning for vurderingen, om det pågældende emne har været inddraget i debatten om kommuneplanen.

Kommunalbestyrelsen må i øvrigt foretage den samme vurdering i de tilfælde, hvor et byggeønske m.v., der er i strid med kommuneplanen, ikke kræver dispensation efter § 47, fordi det er i overensstemmelse med de almindelige bebyggelsesregulerende bestemmelser eller en gældende byplanvedtægt. Kommunalbestyrelsen må i disse tilfælde vurdere, om pligten til at virke for kommuneplanens gennemførelse gør det nødvendigt at hindre den pågældende foranstaltning med et forbud efter § 17 og efterfølgende udarbejdelse af en lokalplan.

Til nr. 5

Fristen ved mindre rammedelsændringer og uvæsentlige hovedstrukturændringer ned sættes efter forslaget til 8 uger. Hermed skabes samtidighed, når lokalplangennemførelse forudsætter ændringer af den i forslaget omhandlede art i kommuneplanen. Det er med ændringsforslaget præciseret, at kommuneplanens rammedel kan ændres, blot rammedelen ikke afgørende svækkes. For så vidt angår strukturdelen er betingelsen skærpet i forhold til rammedelsændringer, idet kun helt uvæsentlige ændringer kan foretages med den ændrede frist.

Til nr. 8

Under henvisning til de under udvalgsbehandlingen fremkomne betænkeligheder ved at reducere fristen foreslås denne fastsat til fire uger, svarende til den nugældende frist på en måned.

Til nr. 10

Bestemmelsen indebærer, at kommunalbestyrelsen, indtil der foreligger en bekendtgjort kommuneplan, fortsat kan forbyde erhverv i boligområder og boliger i erhvervsområder uden gennemførelse af lokalplan. Derudover vil bestemmelsen tilskynde til udarbejdelse af kommuneplaner i de kommuner, hvor dette endnu ikke er sket.

Til nr. 12

Brugen af udtrykket »afgørende« giver anledning til en særdeles vidtgående fortolkning, der indebærer en betydelig risiko for, at ændringer i lokalplaners indhold fremtidigt overvejende vil finde sted gennem den foreslåede dispensationsbestemmelse. Det må derfor foretrækkes, at hidtil gældende formulering følges så tæt som muligt.

Til nr. 13

Med ændringsforslaget præciseres, at hovedprincipperne i en lokalplan ikke må tilsidettes gennem dispensationer fra planen. Dispensationskompetencen udvides i forhold til den nugældende bestemmelse. Udvidelsen af dispensationskompetencen skal ses på baggrund af den foreslåede udvidelse af na-boorienteringsbestemmelserne.

Bestemmelsens formulering indebærer, at der ikke kan meddeles dispensationer, der indebærer planændringer, f.eks. væsentlige ændringer af et områdes karakter.

Til nr. 15

Den angivne formulering giver sikkerhed for, at lejerne modtager rigtig underretning.

Til nr. 16

Efter en samlet afvejning af hensynet til på den ene side de berørte beboere og på den anden side bygherren foreslås det, at der indføres en bestemmelse om, at der ved beregningen af fristen på 2 uger skal ses bort fra helligdage. Lørdage og søndage medregnes dog ikke ved beregning af fristen.

Med hensyn til ferieperioder vil miljøministeren henstille til kommunerne, at høringsperioden, så vidt det er muligt, ikke placeres i tidsrum, hvor de personer, der vil blive berørt af en dispensation, må antages at holde ferie.

Den foreslåede affattelse indebærer derud-

over, at orienteringen af beboere i planområdet skal ske som hidtil. Det vil sige ved brev til beboerne, eventuelt ved adresseløse forsendelser i større områder. Derimod kan annoncering ikke anvendes som eneste orientering af beboerne.

Endvidere indebærer ændringen, at i tilfælde, hvor der er tale om et større byggeri, og hvor bygherren f.eks. er et stort byggefirma, et boligselskab eller en stor virksomhed og orienteringen skal sendes til en stor kreds af beboere, kan kommunalbestyrelsen gøre det til en betingelse for behandlingen af ansøgningen om dispensation, at ansøgeren selv foretager den fornødne orientering af beboerne. Det er i så fald kommunalbestyrelsen, der påser, at orienteringen har korrekt indhold og form.

Til nr. 17

Den foreslåede affattelse er en sproglig konsekvens af den foreslåede ændring under nr. 18 som nævnt under bemærkningerne til ændringsforslag nr. 16.

Ahlmann-Ohlsen (KF) Fischer (KF) Ole Bernt Henriksen (KF) Svend Åge Petersen (KF)

Skrumsager Skau (V) Sønderby (V) Maisted (FD) Steffensen (KrF) fmd.

Løvig Simonsen (S) Camre (S) Joanna Rønn (S) Erik Holst (S)

Tove Lindbo Larsen (S) Lohmann (S) Margrete Auken (SF) nfmd. Leif Hermann (SF)

Dagmar Mørk Jensen (RV)

Partierne CD, FP og VS havde ikke medlemmer i udvalget.

Bilag

Nogle af udvalgets spørgsmål til miljøministeren og dennes svar herpå

*Spørgsmål nr. 3:**Ad nr. 7.*

Der ønskes en »operativ afgrænsning« af »mindre omfattende ændringer«. Ministeren bedes uddybe lovforslagets bemærkninger herom og komme med konkrete eksempler.

Svar:

Sondringen mellem mere omfattende og mindre omfattende ændringer i en kommuneplan findes i den gældende lovs § 14, stk. 1, 2. pkt. De mere omfattende ændringer kræver den fulde procedure, der navnlig omfatter offentliggørelse af og debat om en § 6-redegørelse, inden der vedtages et forslag til ændring af kommuneplanen.

Miljøministeriet har i cirkulære af 21. september 1979 om kommuneplaners tilvejebringelse og administration pkt. 5.2 kommenteret § 14, stk. 1, 2. pkt. således:

»Om der er tale om »mere omfattende« ændringer i en kommuneplan afgøres af kommunalbestyrelsen. Spørgsmålet kan påklages til planstyrelsen i henhold til lovens § 48. Vejledende kan bemærkes, at en ændring, der ikke alene berører rammedelen, men også griber afgørende ind i hovedstrukturen i almindelighed vil være mere omfattende.«

Der er, som det fremgår, tale om en konkret vurdering af, om den pågældende ændring af den pågældende kommuneplan er »mere omfattende«.

Planstyrelsen har over for mig oplyst, at styrelsen foreløbig har modtaget 105 tillæg til kommuneplanerne inden for hovedstadsområdet.

De 77 af tillæggene er fremkommet i forbindelse med lokalplaner, jfr. vedlagte eksempel fra Vallø. Resten er fremkommet uden samtidig offentliggørelse af et lokalplanforslag som f.eks. vedlagte tillæg nr. 3 til Rødovres kommuneplan.

Den overvejende del af ovennævnte tillæg er efter planstyrelsens vurdering klart »min-

dre omfattende«. Det drejer sig om enkeltstående ændringer af bestemmelserne om anvendelse og bebyggelse af enkelte områder som i eksemplerne fra Vallø og Rødovre. Der er også et eksempel på, at en kommune (Gentofte) som resultat af gennemgangen efter kommuneplanlovens § 14 samler en række mindre ændringer i et tillæg.

Der er efter det for planstyrelsen oplyste ikke i nogen af tilfældene anvendt proceduren for »mere omfattende« ændringer af kommuneplanen.

Spørgsmål nr. 36:

Idet der henvises til henvendelsen fra Friluftsrådet af 3. april 1985, jfr. L 85, bilag 19, bedes ministeren sikre, at tidsfristerne for høringsperioden ikke gøres illusoriske ved at omfatte ferieperioder – nærmere bestemt som perioderne omkring jul og nytår, påskeugen, industriferien og eventuelt efterårsferien.

Svar:

I den gældende kommuneplanlov er der ikke hjemmel for miljøministeren til at fastsætte regler om, hvorledes de i loven fastsatte frister skal beregnes. Der er heller ikke i lovforslaget medtaget forslag om en sådan hjemmel.

Det er på baggrund af erfaringerne ved administrationen af kommuneplanloven min vurdering, at der ikke generelt er behov for den betydelige stramning af reglerne, som Friluftsrådets spørgsmål ville indebære.

Der er kun to punkter, hvor lovforslaget indeholder en lempelse af fristerne, der kan siges at have betydning i denne forbindelse. Det er forslaget nr. 7 (8 uger ved mindre ændringer i en kommuneplan) og forslaget nr. 18 (2 uger ved nabo-orientering efter den foreslåede nye dispensationsregel).

Vedrørende nr. 7 kan det anføres, at fristen på 8 uger har en sådan længde, at helligdage og ferier under høringsperioden ikke

kan antages at ville få nogen væsentlig betydning.

Det ville være uhensigtsmæssigt, hvis det ikke skulle være muligt at medregne »industriferien« i fristen for nabo-høring. I modsætning til »helligdage«, der kan defineres klart, er industriferien en uklart afgrænset periode, der skifter fra år til år. Hertil kommer at feriemønstret har ændret sig så meget i de senere år, at det i dag varierer meget stærkt, hvornår folk holder ferie. Hvis man for eksempel valgte af lade juli måned udgå af fristperioden, ville man ikke tilgodese de mennesker, der lagde deres ferie først og sidst i skolernes sommerferie. Og selv om man så inddrog hele denne periode, ville man forfordele de mennesker, der netop lagde deres ferie uden for skoleferien af hensyn til deres kolleger med skolepligtige børn.

Det må også erindres, at der ofte kan være

tale om små og helt ubetydelige dispensationer, som det ville være urimeligt at udsætte hele sommeren. Et stop for dispensationer i sommerferieperioden eller en del af denne kunne medføre en risiko for stop for en del bygge- og anlægsarbejder i den del af året, der er mest velegnet til dette med deraf følgende virkninger for beskæftigelsen.

På denne baggrund kan jeg efter en afvejning af hensynene derfor gå ind for, at der i forbindelse med egennemførelse af lovforslagets nr. 18 indføres en bestemmelse om, at der ved beregning af fristerne skal ses bort fra helligdage.

Med hensyn til ferieperioder vil jeg henstille til kommunerne, at høringsperioden, så vidt det er muligt, ikke placeres i tidsrum, hvor de personer, der vil blive berørt af en dispensation, må antages at holde ferie.

Friluftsrådet

3. april 1985

Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg

Vedrørende lovforslag nr. L 85 – ændring af lov om kommuneplanlægning

Friluftsrådet skal herved i sin egenskab af de planlæggende myndigheders rådgivende organ indenfor friluftslivets interesser fremkomme med følgende bemærkninger til lovforslaget:

Til forslagets nr. 1, 2, 7 og 10

For at sikre, at disse frister også reelt giver mulighed for offentlighedens deltagelse i planlægningen skal vi henstille, at høringsperioden ikke kan tilrettelægges således, at tidsfristerne gøres illusoriske ved at omfatte ferieperioder.

Vi skal derfor foreslå, at perioden omkring jul og nytår, påskeugen, industriferien og eventuelt efterårsferien ikke medregnes i de omhandlede frister.

Til forslagets nr. 17

Friluftsrådet er i lighed med Danmarks Naturfredningsforening betænkelig ved den vidtgående dispensationsmulighed, som synes at være en konsekvens ved anvendelse af

ordet »afgørende«, især efter at vi har haft lejlighed til at gøre os bekendt med de påtænkte muligheder for dispensation i forbindelse med bebyggelse af fællesarealer, grønne områder m.v. i Planstyrelsens notat af 29. august 1983 pkt. 7–10.

Sådanne indgreb i nærrekreative områder bør efter Friluftsrådets opfattelse alene kunne ske efter en lokalplanprocedure.

Til forslagets nr. 18 og 19

Såfremt udvalget vælger at tilslutte sig lovforslagets intentioner om dispensationsmulighed i forbindelse med naboorientering, skal Friluftsrådet indtrængende henstille, at de foreslåede bestemmelser i § 47, stk. 5 og stk. 6 suppleres med en pligt for kommunalbestyrelsen til på samme måde at orientere de i lovens § 23, stk. 1, nr. 3 nævnte foreninger, som måtte fremsætte ønske herom.

Også her må 2 ugers fristen beregnes således, at almindelige ferieperioder ikke kan medregnes.

På bestyrelsens vegne

OLE LØVIG SIMONSEN
formand